

Ob jubileju prof. dr. Ane Krajnc, zaslužne profesorice Univerze v Ljubljani

Misel, ki verjetno odlično ponazarja zadovoljstvo vsakogar, ki se ukvarja z izobraževanjem, so naslednje besede španskega pisatelja Miguela de Cervantesa v romanu *Don Kihot*: »Ena od reči [...], ki vrlega in odličnega človeka vsekakor navda z zadovoljstvom, je ta, da vidi, kako dober glas o njem še za živa kroži od ust do ust.« Zaslužna profesorica Univerze v Ljubljani dr. Ana Krajnc – ki v slovenskem in evropskem okolju razvija področje izobraževanja odraslih ter starejših in se je kot prva pri nas že pred desetletji začela ukvarjati z andragogiko – zagotovo sodi med takšne ljudi. Za svoje izjemno plodno delo je dobila številna ugledna priznanja tako v domačem kot mednarodnem strokovnem prostoru.

V današnjem hitro spreminjajočem se svetu, v katerem se je velik del našega življenja preselil v virtualno realnost, je odnos do védenja in do načina njegovega podajanja še toliko pomembnejši. Prenašati moramo znanje, ki je v razpršeni stvarnosti nenehne družbene metamorfoze vse bolj izmuzljivo. Veda o vzgoji in izobraževanju danes doživlja novo preobrazbeno prelomnico, podobno kot v preteklosti v času starih Grkov ali renesanse. Novi načini poučevanja, nove tehnologije, razvijanje drugačnih kognitivnih sposobnosti, nova subjektivnost itd. so njeni sodobni izzivi, a bistvo ostaja – pridobiti in prenašati znanje, ki je danes nekritično dostopno in težko oprijemljivo. Zato zagotovo še vedno drži trditev, ki jo je izrekel francoski renesančni humanist Michel de Montaigne, da ima raje glavo, ki zna razmišljati, kot glavo, polno nakopičenega znanja.

Prof. dr. Ani Krajnc ob jubileju iskreno čestitamo! Moramo pa ji izkazati tudi globoko zahvalo za vse njeno dosedanje delo, ki v svoji veličini nikoli ne bo moglo biti natančno izmerjeno. Živeti moramo *hic et nunc*, a hkrati tudi onkraj – prehajati moramo skozi različne stvarnostne plasti, podobno kot pravi pesnik Fernando Pessoa (*Prehajanje ur*):

Čutiti vse na vse načine,
živeti vse z vseh strani,
biti ista stvar v vseh mogočih pogledih hkrati,
realizirati v sebi vse človeštvo vseh trenutkov
v enem samem trenutku, razpršenem, razprostranjenem,
popolnem in daljnem.

(prev. Miklavž Komelj)